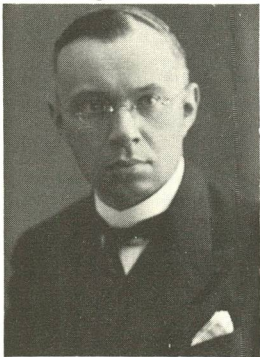

PEREMANS, Adolf (eigenlijk Juliaan Lodewijk Adolf), journalist, activist (Jette 5 maart 1894 - Best, Nederland, 26 mei 1966).

Als leerling aan de Vlaamse afdeling van het Brussels atheneum richtte Peremans in 1911 met anderen de vereniging Help U Zelf (z. aldaar) opnieuw op. Tijdens de Eerste Wereldoorlog koos hij voor het activisme. In september 1916 stichtte hij te Brussel, als onderafdeling van Volksofbeelding, de vereniging Volksontwikkeling, waarvan P. Tack voorzitter en hijzelf secretaris werd. Deze instelling organiseerde tot 1918 culturele activiteiten voor de Brusselse Vlamingen en had als doel een volksuniversiteit op te richten. Behalve van Help U Zelf was Peremans tevens voorzitter van de afdeling Groenigherwacht te Brussel. In juli 1918 werd hij hoofdredacteur van de Gazet van Brussel, waarin hij schreef in unionistische zin (z. Unionis-

ten), onder de schuilnamen Balder en Wate. In november 1918 week hij uit naar Nederland. Door een administratief verzuim (nl. doordat de bij hem in beslag genomen stukken op het politiebureau in Jette waren blijven liggen) werd tegen hem geen gerechtelijke vervolging ingesteld. Peremans vestigde zich te Amsterdam, waar hij bij de redactie van het Financieel Weekblad kwam, waarvan hij in 1929 hoofdredacteur werd. Sinds 1930 bezat hij de Nederlandse nationaliteit. In 1943 keerde hij terug naar Brussel om hoofdredacteur te worden van Het Laatste Nieuws. Op 3 maart 1945 werd hij door de krijgsraad te Brussel bij verstek ter dood veroordeeld. In november 1946 werd hij te Amsterdam gearresteerd, doch op grond van zijn Nederlandse nationaliteit kon hij niet aan België uitgeleverd worden. Door het Amsterdams Bijzonder Gerechtshof werd hij in 1948 tot acht jaar gevangenisstraf veroordeeld; in 1950 werd hij vrijgelaten. Tot zijn pensionering in 1959 was hij nog werkzaam bij een bank te Amsterdam.

Peremans was (in 1918) gehuwd met de schrijfster Maria Verhuyck (Mechelen 23 december 1887 - Bladel, Nederland, 17 april 1973), auteur van *Catlijne Meyblom* (1937-'38), dat ook in het Duits werd vertaald (*Ewig unruhvolles Herz*, 1940).

LITERATUUR: A. Faingnaert, *Verraad of zelfverdediging?* (1933); - H.J. Elias, *Vijfentwintig jaar Vlaamse Beweging 1914-1939*, I (1969); - G. Schmoek, *In memoriam. De vlotte schrijfster: Maria Peremans-Verhuyck*, in *Mededelingen. Vereniging van Vlaamse Letterkundigen* (januari 1974, p. 10-12).

ANNE VAN HERREWEGHEN en LUDO SIMONS